



ХОВАНЩИНА

народна музикална драма от МОДЕСТ МУСОРГСКИ

KHOVANTSCHINA

people's musical drama by MODEST MOUSSORGSKY



МОДЕСТ МУСОРГСКИ

ХОВАНЩИНА

MODEST MOUSSORGSKY

KHOVANTSCHINA



НЯКОЛКО ДУМИ
ЗА МУСОРГСКИ И
„ХОВАНЩИНА“

По своите музикално-драматургични и композиционни особености, по широтата на претворените в нея исторически и социални явления, творбата на Мусоргски се отличава коренно от традиционните представи за опера през 19 век. Дълбочината на реалистичния замисъл, новаторският дух, самобитният музикален език на композитора, който произтича от интонациите на човешката реч предава най-тънките нюанси в преживяванията на хората. Народностното, в самата си същина, очертава един нов, самобитен, реалистичен музикален стил, който поражда със силата на художественото внушение, с дълбочината и правдивостта на своето съдържание. „Хованщина“ продължава и задълбочава още повече търсенията и художествените достижения на „Борис Годунов“. Тези две грандиозни музикални драми остават и до днес ненадминати образци в световната музикална драматургия.

В своята кореспонденция Мусоргски разкрива сполучливо и пълно реалистичните си и естетически позиции: „Моята музика трябва да бъде художествено възпроизвеждане на човешката реч във всичките ѝ най-тънки извивки, т. е. звуците на човешката реч, като външна проява на мислите и чувствата, трябва, без насилие, да се превърнат в музика, правдива, точна, но художествена, високо художествена... Към нови брегове, безстрашно през бурите, виелиците и подводните скали, към нови брегове!“

Разкривайки и пресъздавайки историческите събития, борбите за реформи в Русия, бунта на народа, Мусоргски се е стремил да внуши на хората дълбоката връзка, която те имат със съвременната му епоха, епоха на борба за отменяне на крепостното право, за облекчаване страданията и мизерията на руския народ, подтикван от царизма, борбата за свобода и човешки права.

ABOUT
MOUSSORGSKY AND
“KHOVANTSCHINA”

In so far as the musical-dramaturgical peculiarities, as well as those relating to the composition of this opera are concerned, in addition to the scope of the historical and social phenomena reproduced in same, this work of Moussorgsky is fundamentally differing from the traditional conceptions for an opera, prevailing in the 19th century. The depth of the realistic plot, the spirit of innovation penetrating through the whole composition, the original musical language of the composer ensuing from the intonation of the human speech are imparting to this composition the most subtle nuances of the experiences in the people's life. The national aspect per se of the composition is delineating to it a new original realistic musical style, confounding the sense with the strength of the artistic suggestion, the depth and the veracity of its contents. In the opera “Khovantschina” are being still more extended and gone into more deeply the searches and the artistic achievements arrived at in the opera “Boris Godounov”. Both of these impressive musical dramas are remaining up to the present as unrivalled examples in the musical dramaturgy of the whole world.

Moussorgsky is most fully and successfully revealing in his correspondence his own realistic and aesthetic conceptions: “... My music ought to be an artistic reproduction of human speech in all of its most tender inflexions, i. e. the sounds of human speech, as an external manifestation, ought to transform themselves without any violence at all, into a music, veracious, precise, but non the less artistic, highly artistic... Towards new coasts, fearlessly through the gales, snow-storms and reefs, towards new coasts!”

Revealing and reproducing historical events, i. e. the struggles for the introduction of reforms in Russia, the people's revolt against same, Moussorgsky has endeavoured to suggest to the people its profound connection with the

„Миналото в настоящето — ето моята задача“ — пише Мусоргски.

Работата над „Хованщина“ обхваща последния период от живота на композитора от 1872 г. до смъртта му през 1881 г. Общественията атмосфера става все по-мрачна и сурова. Един след друг се рушат демократическите идеали. Появява се презрително отношение към социалната тематика в изкуството. Въпреки всичко Мусоргски продължава да се бори и отстоява позициите на реалистичното изкуство. „Животът, където и да е, истината, колкото и солена да е тя, смелата и искрена реч с хората — ето моята закваска...“ — така определя своето творческо кредо композиторът в едно писмо до Стасов.

Операта „Хованщина“ отразява съдбата на руския народ в един преломен момент от края на 17 век. Времето на действието обхваща съткновенията между застъпниците на старата феодална Русия и новите реформи, проведени от Петър I и неговите сподвижници.

„Хованщина“ е наречена от Мусоргски „народна музикална драма“. В това определение, а също в разкриването на съдържанието и позициите на автора се усеща и изявява нейния народностен характер и дух. Тук, както и в „Борис Годунов“, главно действащо лице е народът. Особеното в тази опера е, че композиторът не е показал народа като едно цяло, а дава отделни социални групи, които получават самостоятелна музикална обрисовка. Музикалната характеристика на стрелците, например, се различава от музикалната характеристика на разколниците и селяните.

Новата Русия е представена от Петър I и неговите приближени. В лицето на младия руски цар боярите виждат един силен цар, който руши феодалните порядки.

Начело на старата Русия са княз Иван Ховански — началник на стрелците, Княз Голицин — довереник на царица София и Досифей — водач на разколниците. Техният заговор е разкрит от цар Петър, който го нарича „Хованщина“ и заповядва да се унищожи.

Развитието на действието води до внушителна драматична кулминация — сцената на площада пред храма „Василий Блажени“.

В музикалния език и характеристика на образите Мусоргски се стреми да постигне максимална пълнота и правдивост. Мелодичното богатство на „Хованщина“ е необикновено и широко по тънкостите и нюансите на музикалната интонация. По този начин Мусоргски постига релефна и цялостна характеристика на отдел-

contemporary epoch, an epoch of struggle for the abolition of serfdom and the relief brought to bear upon the sufferings and the misery of the Russian people oppressed by the tsarist regime, its struggles for freedom and human rights. “The past in the present, this is my task” is writing Moussorgsky in another letter.

The work over the opera “Khovantschina” embraces the last period of Moussorgsky’s life, to his death in 1881. The social atmosphere in 1872 becomes the more so gloomy and severe. The democratic ideals go to wreck and ruin one after the other. A contemptuous behaviour arises towards the social thematic in the domain of art. Notwithstanding these unfavourable concurrent circumstances, Moussorgsky is still struggling and vindicating the position of realistic art. “...Life, wherever it may be, the truth as it may prove to be, the bold and sincere speech with the people, this is my yeast...” This is the composer’s Credo, as defined in a letter to Stassov, an outstanding critic in the domain of art, music etc.

The opera “Khovantschina” is reflecting the fate of the Russian nation in a crucial moment towards the end of the 17th century. The epoch delineated in the opera embraces the collisions between the adherents of old feudal Russia and those of the reforms enacted by Tsar Peter I.

This opera has been called by Moussorgsky a “people’s musical drama”. In this definition, as well as in the contents of the opera, disclosed by the author himself, is being easily felt and made obvious its national character and spirit. In “Khovantschina”, as well as in the opera “Boris Godounov”, the main dramatis personae are the people. The striking feature in the opera “Khovantschina” is the fact that the people are not represented as a whole, but as separate social groups, each one characterized by an independent musical outline. The musical characteristic of the shots (“streltsi”) differs from that of the sectarian dissidents and the peasants.

The “new” Russia is represented by Tsar Peter I and his adherents. The nobility considers the young Russian tsar as a dangerous and tough foe, undermining the old feudal system.

Ahead of “old” Russia is the Prince Ivan Khovantsky, commander of the shots, the Prince Golitsin, a favourite of the tsar’s sister Sofia and Dossifey, the leader of the sectarian dissidents, opposed to the official Church. Their plot is discovered by Tsar Peter I, who, having called it “Khovantschina”, orders it being done away with.

The development of this act leads to an impressive culmination: the scene of the square in front of the church “Vassilyi Blazhenny”.

By means of the musical speech and the outline of the characters, Moussorgsky has endeavoured to attain a maximum of accomplishment and veracity. The melodic wealth

ните образи: Досифей, Иван Ховански, Голицин, Марфа, Андрей Ховански, Шакловити, писаря и др.

Трагичната фигура на стария духовен пастир Досифей е разкрита с особена сила и благородство. Старинните руски кантове и сурови църковни песнопения са послужили за основа на неговия музикален език. Виждайки предимствата на своите противници, чувствувайки, че пред него се затварят всички пътища, той не се предава, а отива на кладата, за да изгори за своите идеали.

Марфа е един от най-обаятелните женски образи в руската оперна музика. Богатата душевност и чистота са разкрити в няколко ариозни епизода, в които доминира руската народна песенност.

Иван Ховански е представен като самонадеян, груб и надменен деспот, който злоупотребява с властта си, докато Голицин е по-галантен, с европейски маниери, но в същото време е суеверен и насилствен.

След смъртта на Мусоргски останал незавършеният клавиър на операта, а партитурата въобще не била започната. С редактирането на операта се заел неговият близък приятел и съмишленик Римски-Корсаков. Той оформил окончателния вариант на либретото, на основата на останалите скици композирал недостигащите епизоди, оркестрирал операта и по този начин дал възможност на хората да чуят гениалната музикална драма.

Първото изпълнение на „Хованщина“ се е състояло на 9. II. 1886 г. в Петербург на сцената на музикално-драматичния кръжок.

През 1958 г. Дмитрий Шостакович завърши своята нова редакция и оркестрация на операта. В нея са включени някои откъси, пропуснати в редакцията на Римски-Корсаков. В стереофоничния запис на „Хованщина“, който Балкантон осъществи, е застъпена редакцията на Римски-Корсаков.

С дълбоко проникновение и певческо майсторство нашите изтъкнати оперни певци Н. Гюзелев, Д. Петков, Л. Бодуров, Ал. Милчева-Нонова, Ст. Попов и др. пресъздават сложните музикални образи на Мусоргски. Българската хорова капела съумява да разкрие богатата хорова партия, очертавайки различните групи от народа. Внушителната и колоритна партитура на Римски-Корсаков е изпълнена артистично от оркестъра на Софийската народна опера, който заедно със солистите и хора, под ръководството на диригента Атанас Маргаритов, създава една правдива и убедителна интерпретация на операта „Хованщина“ от Модест Мусоргски.

Стоян Ангелов

of “Khovantschina” is unusual and wide as to the subtleties and nuances of the musical intonation. Moussorgsky is arriving thereby to a distinct characteristic of the individual cast: Dossifey, Ivan Khovantsky, Golitsin, Marfa, Andrey Khovantsky, Shaklovity, the Clerk, etc.

The tragic figure of the old pastor and leader of the sectarian dissidents Dossifey is revealed with strength and nobleness. The ancient rigorous Russian chants have been made use of as a basis of Dossifey’s musical speech. Being aware of the advantages of his adversaries and feeling that there remains no issue out for himself and for his followers, he doesn’t surrender, but prefers perishing on the stake for his ideals.

Marfa is one of the most charming female characters in the Russian opera music. The wealthy mental disposition and purity of this character is revealed in several episodes delivered in the form of arias, wherein are predominating Russian songs.

Ivan Khovantsky is represented as a presumptuous, rude, arrogant and authoritative lord, misusing his power, while Golitsin is more gallant, having refined manners, but is simultaneously superstitious and despotic.

After Moussorgsky’s death the clavier of the opera was found unawares incomplete, the full orchestrated score of same having not been commenced with in general. The editorial work of the opera has been taken up by Rimsky-Korsakov, his bosom friend and follower. Rimsky-Korsakov has given the shape of the final variant of the book, has composed, on the basis of the sketches left behind by Moussorgsky, the unachieved episodes, has orchestrated the full score of the opera, giving thereby to the whole world the possibility to avail itself of and enjoy the performance of this genial musical drama.

The first night of “Khovantschina” has taken place on 9th February 1886 in Petersburg, on the stage of the Musical-Dramatic Circle.

The Soviet composer Dmitri Shostakovich has in turn finished his own new version and orchestration of the opera “Khovantschina”, some passages, omitted in Rimsky-Korsakov’s edition, having been supplemented therein.

Our outstanding opera singers N. Gyuzelev, D. Petkov, L. Bodourov, Al. Milcheva-Nonova, St. Popov, etc. are recreating, thanks to a profound insight and a vocal mastership, the complex musical characters of Moussorgsky. The Bulgarian A Capella Choir “Svetoslav Obretenov” is successfully revealing the wealthy choral score, delineating the different groups of people. The impressive and picturesque full score of Rimsky-Korsakov is performed artistically and convincingly by the orchestra of the Sofia National Opera House, creating, along with the soloists and the choir under the baton Atanas Margaritov, a fair performance of the opera “Khovantschina” of Modest Moussorgsky.

Stoyan Angelov

ВСТУПЛЕНИЕ
Рассвет на Москве-реке

М. МУСОРГСКИЙ
(1839 - 1881)

Andante tranquillo $\text{♩} = 72$
ben legato

Ф - п.

pp

Fl.

Viola



Violini e Fl.

Viol. Ob.

p



8

Арга

Cl.

Cor.

f

3

3



Fl. Ob. Cl.

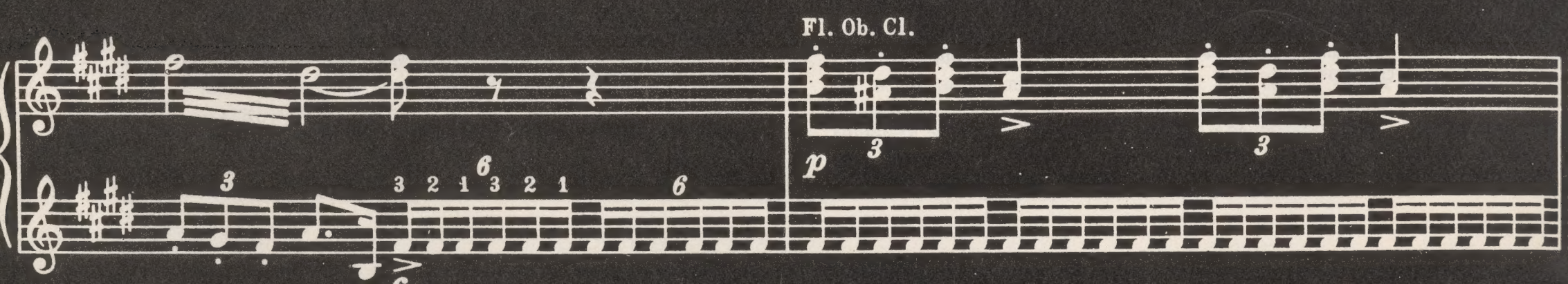
p

3

3

2 1 3 2 1

6



„ХОВАНЩИНА“

НАРОДНА МУЗИКАЛНА ДРАМА
В 5 ДЕЙСТВИЯ (6 КАРТИНИ) ОТ

МОДЕСТ МУСОРГСКИ

оркестрация
РИМСКИ-КОРСАКОВ

“KHOVANTSCHINA”

PEOPLE'S MUSICAL DRAMA
IN 5 ACTS (6 SCENES) BY

MODEST MOUSSORGSKY

orchestration by
RIMSKY - KORSAKOV

Действащи лица и изпълнители:

In the parts:

КНЯЗ ИВАН ХОВАНСКИ	ДИМИТЪР ПЕТКОВ
ДОСИФЕЙ	НИКОЛА ГЮЗЕЛЕВ
МАРФА	АЛЕКСАНДРИНА МИЛЧЕВА-НОНОВА
ЕМА	МАРИЯ ДИМЧЕВСКА
СУСАНА	НАДЯ ДОБРИЯНОВА
КНЯЗ АНДРЕЙ ХОВАНСКИ	ТОДОР КОСТОВ
КНЯЗ ГОЛИЦНИ	ЛЮБОМИР БОДУРОВ
ШАКЛОВИТИ	СТОЯН ПОПОВ
ВАРСАНОФИЕВ	ДИМИТЪР ДИМИТРОВ
КУЗКА	ДИМИТЪР ДИМИТРОВ
ПИСАРЯТ	МИЛЕН ПАУНОВ
І-ВИ СТРЕЛЕЦ	СТЕФАН ЕЛЕНКОВ
ІІ-РИ СТРЕЛЕЦ	НЕДЕЛЧО ПАВЛОВ
СТРЕШНЬОВ	ВЕРТЕР ВРАЧОВСКИ

PRINCE IVAN KHOVANTSKY	DIMITER PETKOV
DOSSIFEY	NIKOLA GYUZELEV
MARFA	ALEXANDRINA MILCHEVA-NONOVA
EMA	MARIA DIMCHEVSKA
SOUSSANA	NADYA DOBRIYANOVA
PRINCE ANDREY KHOVANTSKY	TODOR KOSTOV
PRINCE GOLITSIN	LYOUBOMIR BODOUROV
SHAKLOVITY	STOYAN POPOV
VARSSANOFIEV	DIMITER DIMITROV
KOUZKA	DIMITER DIMITROV
THE CLERK	MILEN PAOUNOV
1ST SHOT	STEFAN ELENKOV
2ND SHOT	NEDELCHO PAVLOV
STRESHNYOV	VERTER VRACHOVSKY

Българска хорова капела „Светослав Обретенов“

Оркестър на Софийската народна опера

Хормайстор
Диригент

ГЕОРГИ РОБЕВ
АТАНАС МАРГАРИТОВ

Bulgarian A Capella Choir “Svetoslav Obretenov”

Orchestra of the Sofia National Opera House

Conductor of the choir
Conductor

ГЕОРГИ РОБЕВ
АТАНАС МАРГАРИТОВ

old Gypsy

Al. Boris/Pim

Maria

Ksenia

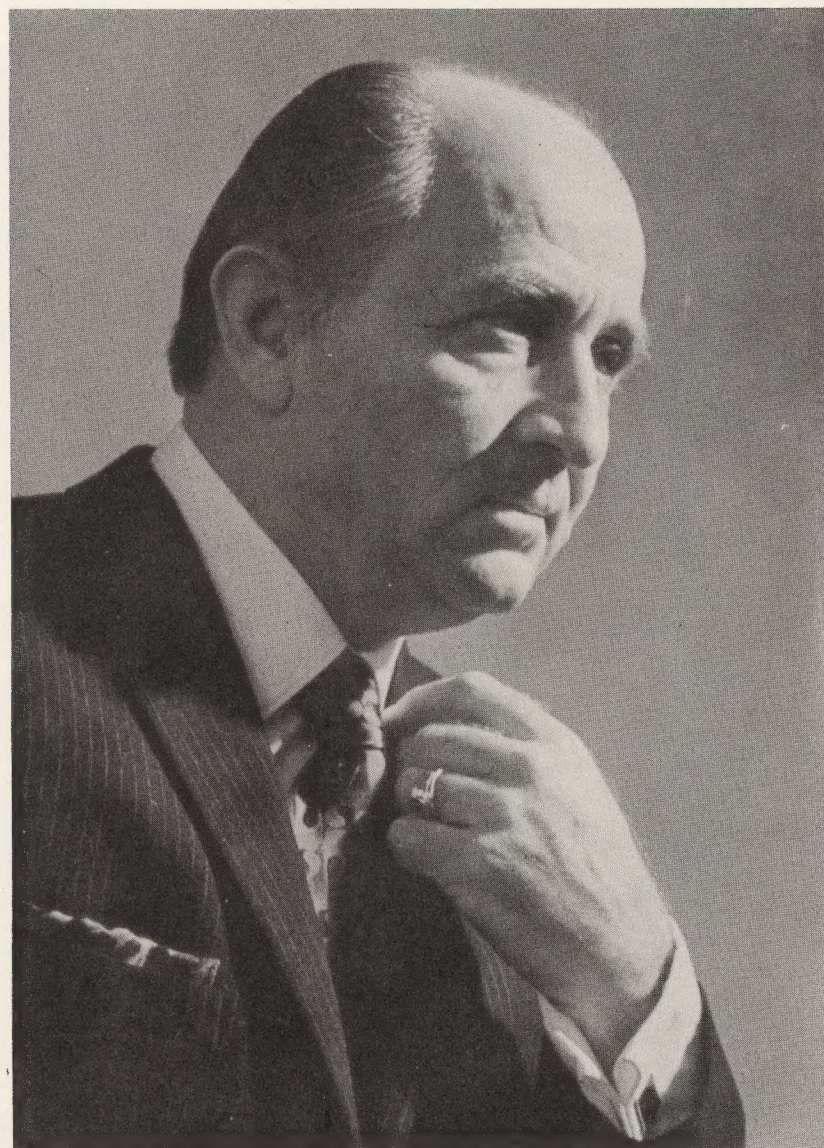
Shmily

Nikolay, Lavka

Missail

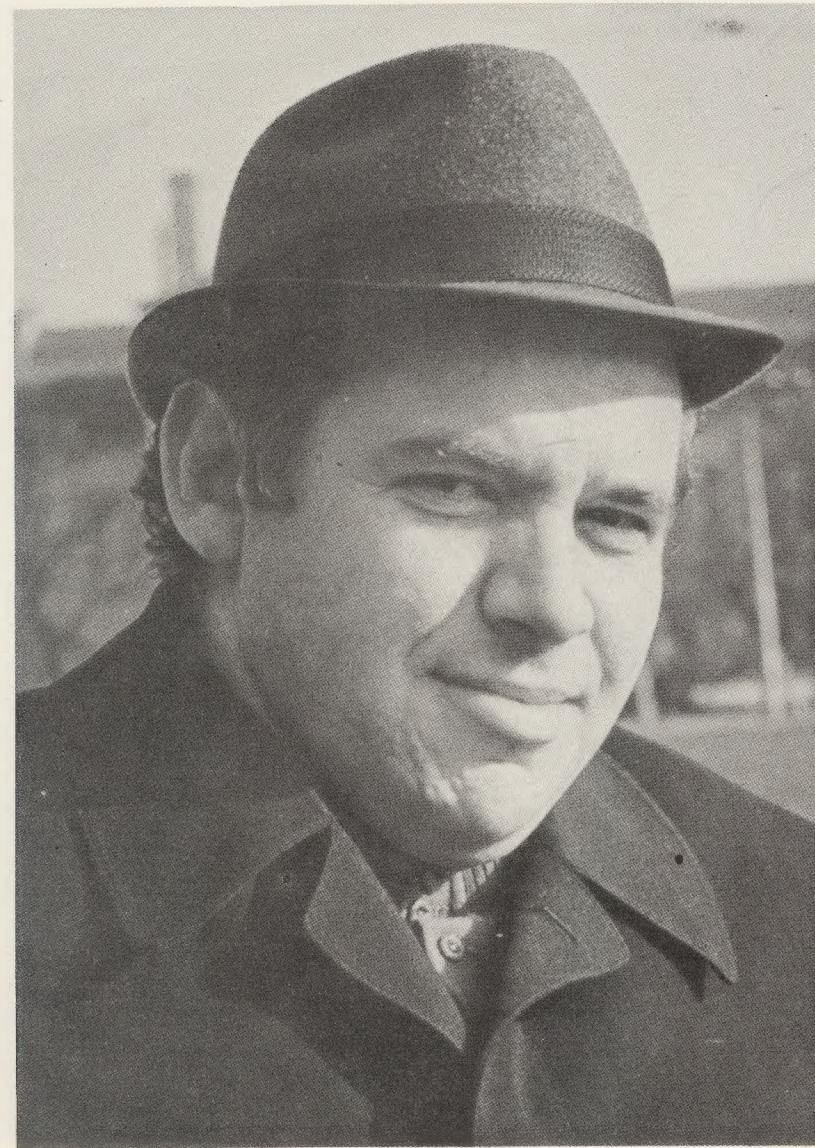
АТАНАС МАРГАРИТОВ
ATANAS MARGARITOV

ГЕОРГИ РОБЕВ
GEORGI ROBEV



ДИМИТЪР ПЕТКОВ
DIMITER PETKOV

НИКОЛА ГЮЗЕЛЕВ
NIKOLA GYUZELEV



АЛЕКСАНДРИНА МИЛЧЕВА-НОНОВА
ALEXANDRINA MILCHEVA-NONOVA

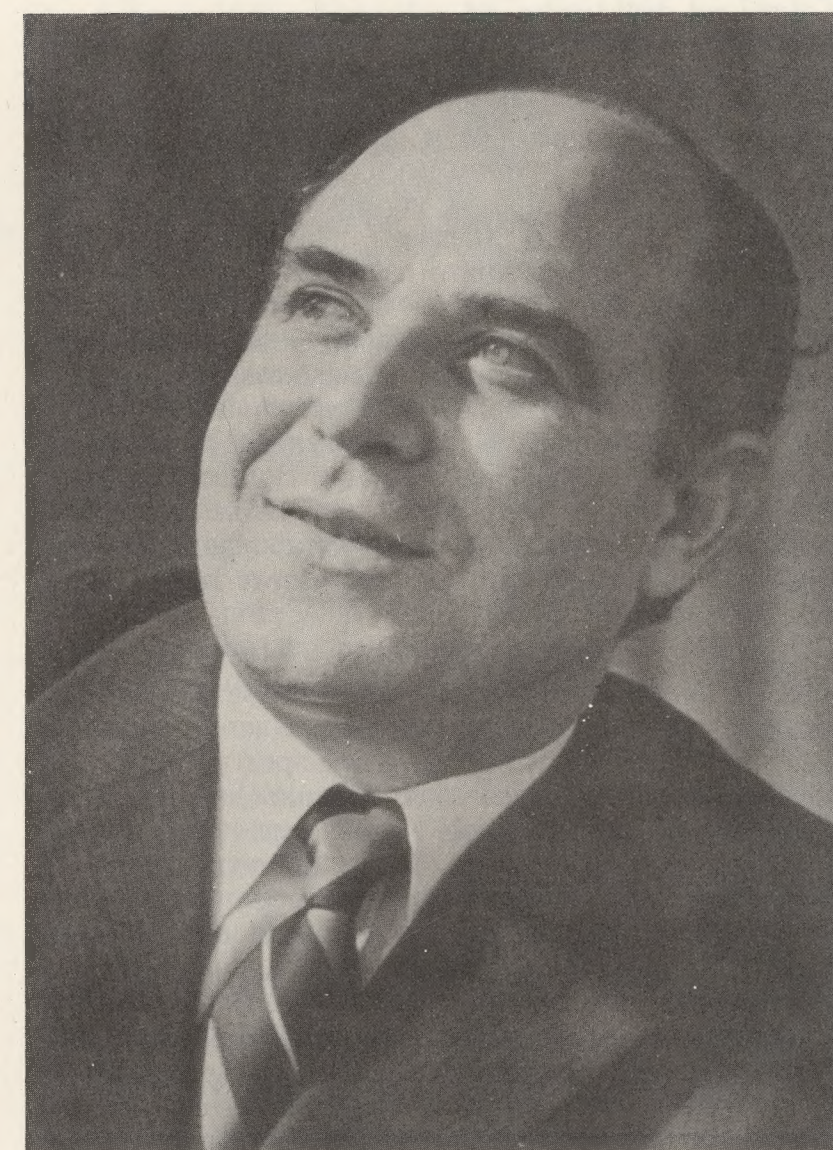
ТОДОР КОСТОВ
TODOR KOSTOV



ЛЮБОМИР БОДУРОВ
LYOUBOMIR BODOUROV



СТОЯН ПОПОВ
STOYAN POPOV



СЪДЪРЖАНИЕ

CONTENTS

Площадът пред църквата „Василий Блажени“ в Москва. Разсъмва се.

Боляринът Шакловити, приближен на княгиня София, диктува на писаря едно донесение до Петър, че началникът на стрелците княз Иван Ховански е замислил да върне в Русия стария ред и да възкачи на престола своя син. Стрелците, които след победата си се чувствуват господари на Москва, шумно приветствуват своя предводител княз Иван Ховански. Тук е синът на Ховански — княз Андрей, който преследва с любовните си ухажвания девойката Ема от свободното (некрепостно) немско селище. Разколницата Марфа — доскорошна любима на Андрей, защитава девойката. Върналият се Иван Ховански заварва тая сцена. Самият той харесва Ема, но Андрей е готов по-скоро да я убие, отколкото да я отстъпи на баща си. Водачът на разколниците Досифей с властно движение отклонява вдигнатия над главата на девойката нож. Двамата Ховански, принудени да се съобразяват с неговата воля, отстъпват.

Кабинетът на княз Василий Голицин — канцлер и любимец на княгиня София. Князът е потънал в мрачна размисъл, обхваща го страх пред бъдещето. Марфа се явява пред него като гледачка и му предсказва, че ще изпадне в немилост. Суеверният Голицин е смутен. За да запази това предсказание в тайна, той заповядва на слугата си да удави Марфа. В къщата на Голицин се събират противниците на Петър. Разговорът между князете — тайни съперници, които се мразят и се страхуват един от друг, се превръща в кавга, която прекратява Досифей. Той ги приканва да смират надменната си гордост и да помислят за спасението на Русия. Втурва се развълнуваната Марфа. Тя разказва за нападението върху нея и за чудното си спасение от пристигналите петровци. Заговорниците с тревога чу-

A square in front of the church "Vassilyi Blazheny" in Moscow. Daybreak.

The nobleman (boyar) Shaklovity, a close friend to Princess Sofia, is dictating to a clerk a denunciation to Tsar Peter I. Prince Ivan Khovantsky, commander of the shots (streltsi), is having in mind to re-instate the ancient order of things in Russia and have his son ascend the throne. The shots, after having cruelly exterminated the inconvenient nobility and considering themselves to be the masters of Moscow, are boisterously acclaiming their commander. Prince Khovantsky's son Andrei is also present at that. He is pursuing with his courtship the maiden Ema of the German settlement near Moscow, free of serfdom. The sectarian dissident Marfa, formerly a girl friend of Andrei, is protecting the maiden. Prince Ivan Khovantsky, who is just back in Moscow, is witnessing this scene. He likes Ema too, but Andrei is rather decided killing her, than give her up to his father. The leader of the sectarian dissidents Dossifey, however, is by an authoritative gesture warding off the knife pending upon the girl's head. Both Khovantskys, seeing themselves compelled to take Dossifey's will into consideration, retire.

Prince Vassilyi Golitsin's office, chancellor of Tsar Peter I and favourite of Princess Sofia. The prince is absorbed in gloomy thoughts, being seized by fears with regard to the future. Enters Marfa, a fortune-teller. She is predicting his falling into disgrace. The superstitious Golitsin is disconcerted. With a view to keep this prediction in secret, he intimates to his servant the order to have Marfa drown. In Golitsin's house are gathering Tsar Peter's adversaries. The talk between the princes (who as a matter of fact are surreptitiously rivals, despising and afraid of each other) turns into a quarrel, settled down by Dossifey. He is urging them to subdue their supercilious haughtiness and think to Russia's salvation. Marfa rushes in, agitated, and relates to the attendance the assault performed

ват името на Петър. Но Шакловити им донася още по-страшна вест — цар Петър е научил за заговора, нарекъл го е „Хованщина“ и е заповядал да бъде унищожен.

Свободното селище на стрелците край Москва. Марфа преживява тежко измяната на княз Андрей. Досифей я утешава ласкаво. Събудилите се пияни стрелци се отдават на буйно и необузвано веселие. То бива прекъснато от изплашения до смърт писар. Сполетяла ги е беда. Петровските райтери (наемни конници) се приближават до свободното селище и безпощадно избиват жителите му. Стрелците са объркани. Те молят Ховански да поведе полковете в бой. Но князът се страхува от Петър и приканва стрелците да се покорят и да се приберат по домовете си.

Слугата на Голицин предупреждава княз Иван Ховански, който се е укрil в своето имение край Москва, че животът му е в опасност. Ховански гневно избухва — кой ще посмее да го докосне в собственото му имение. Появява се Шакловити с покана от княгиня София за тайния съвет. Ховански заповядва да му донесат парадното облекло. Обаче щом князът излиза от двореца си, наемник на Шакловити го убива с кинжал.

Петър се е справил и с другите заговорници; княз Голицин е изпратен под конвой на заточение; на райтерите е дадена заповед да обкръжат манастира на разколниците. За потушаване на заговора не знае само Андрей Ховански. Той не вярва на Марфа, която му съобщава това и напразно тръби с рога си за събиране на своя полк. Обаче, като вижда водените на смърт стрелци, Андрей разбира, че всичко е загубено и в страха си моли Марфа да го спаси. Пристига изпратеният от Петър болярин Стрешньов и обявява указ за помилването на стрелците.

Поляна в глуха борова гора. Лунна нощ. Досифей скърби самотен; той съзнава обречеността на разколниците и своята отговорност за тяхната съдба. Изпълнен с мъжествена решителност, той ги призовава да се хвърлят в огъня и изгорят в името на святата вяра, но да не се предават. Разколниците са готови да изгорят. Заедно с всички загива и Андрей, когото Марфа е увлякла в огъня, мечтаейки в смъртта да се съедини с любимия си. Когато преминалите през гъсталаци преображенци (войници на Петър) излизат на поляната, виждат разколническия манастир обхванат от пламъци.

upon her life and her marvellous rescue by Tsar Peter's adherents arrived just in time. The conspirators are hearing terrorized Tsar Peter's name pronounced. At that Shaklovity surprises them with the news of Tsar Peter's having come to know about their plot, called by him "Khovantschina", and that he has given orders for its being done with.

The shots' settlement near Moscow, free of serfdom. Marfa is surviving painfully the unfaithfulness of Prince Andrei. Dossifey is comforting her with sympathy. The drunken shots, now awake, are indulging in an unrestrained merriment. It is stopped by the clerk, frightened to death himself, and advising them of the disaster impending upon them. Tsar Peter's freelance mercenaries on horseback "reiters" are said to approach their settlement, slaughtering its inhabitants without mercy. The shots are bewildered and are asking Khovantsky to drive his regiments into a battle. However, the prince, afraid of the Tsar, is urging them rather to submit and go home.

Prince Golitsin's servant is forewarning the Prince Khovantsky (who is hiding himself in his estate) that his life is in danger. Khovantsky flies at that into a rage, exclaiming: "who is the daredevil venturing to touch him in his own estate!" Enters Shaklovity bringing an invitation on the part of Princess Sofia in connection with the secret council impending to be held. Khovantsky orders his full dress to be fetched to him. However, when leaving his palace, he is transfixed with a dagger by a mercenary of Shaklovity.

Tsar Peter has managed to cope with the remaining conspirators too. Prince Golitsin is sent, escorted, into exile. Orders have been given to the mercenaries on horseback to encircle the monastery of the sectarian dissidents. Prince Andrei is solely unaware of the suppression of the plot. He doesn't believe Marfa having brought him this news and is blowing in vain the trumpet with a view to have the shots of his regiment gathered. However, at the spectacle of the shots lead to execution, he understands that everything is lost and, utterly afraid, is asking Marfa to save him. Enters the nobleman Streshnyov ordered by Tsar Peter to proclaim the decree of the shots having been pardoned.

A meadow in a remote pine forest. A moonlit night. Lonely, Dossifey is absorbed in sad thoughts. He is conscious of his sectarian dissidents being doomed to perdition and his own responsibility. However, he decides resolutely to summon up all to throw themselves into the fire and burn up in the name of their sacred faith, rather than betraying it. The dissidents are ready to follow his admonition. Along with all dissidents is also perishing in the flames Prince Andrei, infatuated thereto by Marfa, dreaming to unite herself with her love in the embrace of death. And when the soldiers of Tsar Peter, after having crossed the scrubs and trees of the forest, emerge on the very spot, they witness the dissidents' monastery set afire.

BOA 1439

I страна
I-во ДЕЙСТВИЕ

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Дим. Петков, Ст. Попов, М. Паунов, Дим. Димитров, Ст. Еленков, Н. Павлов

II страна
I-во ДЕЙСТВИЕ (продължение)

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Дим. Петков, Н. Гюзелев, Т. Костов, Ал. Милчева-Нова, М. Димчевска

BOA 1440

I страна
II-ро ДЕЙСТВИЕ

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Дим. Петков, Н. Гюзелев, Л. Бодуров, Ал. Милчева-Нова, Ст. Попов, Дим. Димитров

II страна
III-то ДЕЙСТВИЕ

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Н. Гюзелев, Ал. Милчева-Нова, Н. Добриянова

BOA 1441

I страна
III-то ДЕЙСТВИЕ (продължение)

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Дим. Петков, Ст. Попов, Дим. Димитров

II страна
IV-то ДЕЙСТВИЕ I картина

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Дим. Петков, Ст. Попов, Дим. Димитров

BOA 1442

I страна
IV-то ДЕЙСТВИЕ II картина
V-то ДЕЙСТВИЕ

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Н. Гюзелев, Т. Костов, Ал. Милчева-Нова, В. Враховски

II страна
V-то ДЕЙСТВИЕ (продължение)

Изп. солисти, БХК „Св. Обретенов“ и орк. на СНО
Хормайстор — Г. Робев, диригент — Ат. Маргаритов

В ролите: Н. Гюзелев, Т. Костов, Ал. Милчева-Нова

BOA 1439

Side I
ACT I

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: Dim. Petkov, St. Popov, M. Paounov, Dim. Dimitrov, St. Elenkov, N. Pavlov

Side II
ACT I (cont.)

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: Dim. Petkov, N. Gyuzelev, T. Kostov, Al. Milcheva-Nonova, M. Dimchevska

BOA 1440

Side I
ACT II

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: Dim. Petkov, N. Gyuzelev, L. Bodourov, Al. Milcheva-Nonova, St. Popov, Dim. Dimitrov

Side II
ACT III

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: N. Gyuzelev, Al. Milcheva-Nonova, N. Dobriyanova

BOA 1441

Side I
ACT III (cont.)

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: Dim. Petkov, St. Popov, Dim. Dimitrov

Side II
ACT IV Scene I

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: Dim. Petkov, St. Popov, Dim. Dimitrov

BOA 1442

Side I
ACT IV Scene II
ACT V

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: N. Gyuzelev, T. Kostov, Al. Milcheva-Nonova, V. Vrachovsky

Side II
ACT V (cont.)

Perf. sol., Bulg. A Capella Choir „Sv. Obretenov“ and orch. of the SNOH
Conductor of the choir: G. Robev, conductor: At. Margaritov

In the parts: N. Gyuzelev, T. Kostov, Al. Milcheva-Nonova





Операта е записана през
м. ноември и декември 1972 г.
в Радио София — I студио

Тонрежисьор: Стефан Владков
Звукооператор: Никола Мирчев
Тонинженер: Владимир Панайотов
Редактор: Мариана Младенова
Художник: Стефан Ненов
Техн. редактор и коректор: Лилия Чолакова
Печатна база при ЗГП „Балконтон“

The Opera was recorded during
November and December, 1972
at Radio Sofia, Studio 1st

Recording Producer: Stefan Vladkov
Recording Technician: Nikola Mirchev
Sound-engineer: Vladimir Panayotov
Editor: Mariana Mladenova
Cover and Liner Design: Stefan Nenov
Technical Editor and Proof-reader: Liliya Cholakova
Printing House at "Balkanton" Record